

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

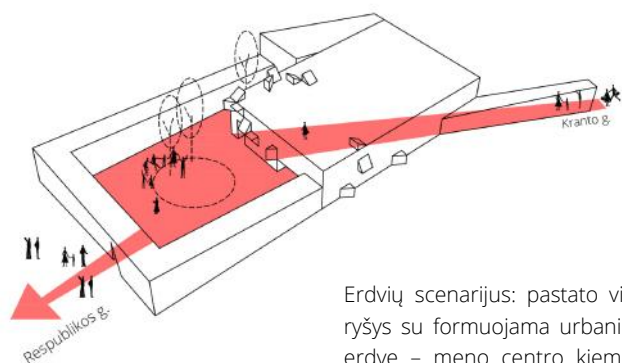
Urbanistinė koncepcija

Menininko Stasio Eidrigevičiaus menų centro įkūrimo vieta - kultūrinių ir rekreacinių ašių sankirta. Naujai suformuota viešoji erdvė – vidinis menų centro kiemas - viešųjų erdvių tinklą papildantis elementas, skirtas menų centro lauko ekspozicijai, meno projektams ir lanksti erdvė miesto gyventojų rekreacijai, bet kuriuo paros metu.

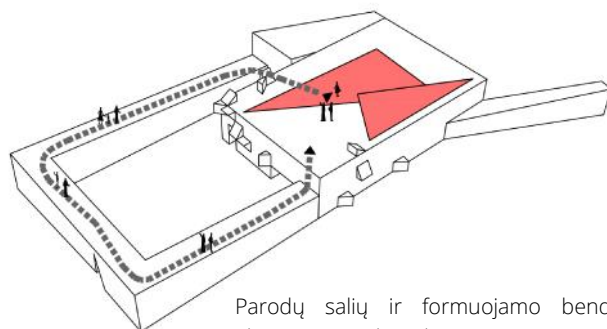
Pastatu kuriame ašį – urbanistinę viešąją erdvę, kuri prasideda įėjimu iš Respublikos gatvės į kiemą – viešąją erdvę, tęsiasi meno centro ašine erdve ir pasiekia Kranto gatvę, taip pabrėžiant ryšį su Nevėžio Senvagės parku.

Formuojamas perimetrinis užstatymas, pagrindinis Respublikos gatvės fasadas atkuria užstatymo liniją. Atsižvelgiant į Kranto gatvės užstatymą, gretimybes ir nuotaiką, projektuojamas ištiesęs tūris savo pasisukimo kryptimi atsitraukiantis nuo gretimų sklypo pastatų (archyvo pastato bei medinio gyvenamojo namo), stoja greta buvusio Konservų fabriko statinių, kontrastuodamas savo fasado siluetu.

Erdvių scenarijus: pastato vidaus (ašies) ryšys su formuojama urbanistine viešąja erdve – meno centro kiemu, Kranto ir Respublikos gatvėmis

Parodų salių ir formuojamo bendro ekspozicinio tako schema

Pastato architektūrinė idėja

Pasitinka balto rūko užuolaida – perimetru nusidriekęs ekspozicijos takas. Plyšys. Stebėtojas įsileidžiamas į kiemo pasaką. Juodas pastato tūris įtraukia ir veda meno erdvėmis, fantazijomis, laiptais, kol juodas baubas paleidžia į gatvės šurmulį.

Pastato netikėtumas kuriamas potyrių ir nuotaikų daugiasluoksniškumu, stiklo perimetras pridengtas užuolaida, plyšys įleidžiantis į kiemą intriguoja ir atveda prie netikėto architektūrinio darinio – tamsaus menų centro pastato-baubo, kurio juodas čiuptuvas sukuria ryšį tarp kvartalo gatvių, viešųjų erdvių ir meno centro. Pastatas kuria daug skirtingą nuotaiką keliančių rakusų – lengvas skaidrus, baltas takas, praskleistas plyšys – Respublikos gatvė, juodas ištįsęs tūris - Kranto gatvė, uždaras perimetras su kartais praregimais aplinkinių gatvių ir pastatų fragmentais – vidinis ekspozicijų kiemas.

Skaidrų pastato tūrį kuria stiklo vitrinos, pridengtos balta užuolaida, kuri suteikia galimybę kurti interaktyvią ekspoziciją matomą tiek gatvės praeiviui, tiek vidinio kiemo žiūrovui, jėgimo plyšį akcentuoja spalva, vidinis juodas grubios kintančios faktūros tūris padengtas poliuretano putomis su apsauginiu UV sluoksniu.

Planinė struktūra, funkciniai ryšiai

Lankytoją pasitinka vidinis kiemas – menų centro lauko ekspozicija, turinti ir viešosios erdvės funkciją, kuri darniai įsilieja į miesto viešųjų erdvių tinklą. Ši erdvė skirta ne tik meno projektams ir ekspozicijoms, bet tarnauja kaip susibūrimo vieta miestiečiams bei svečiams.

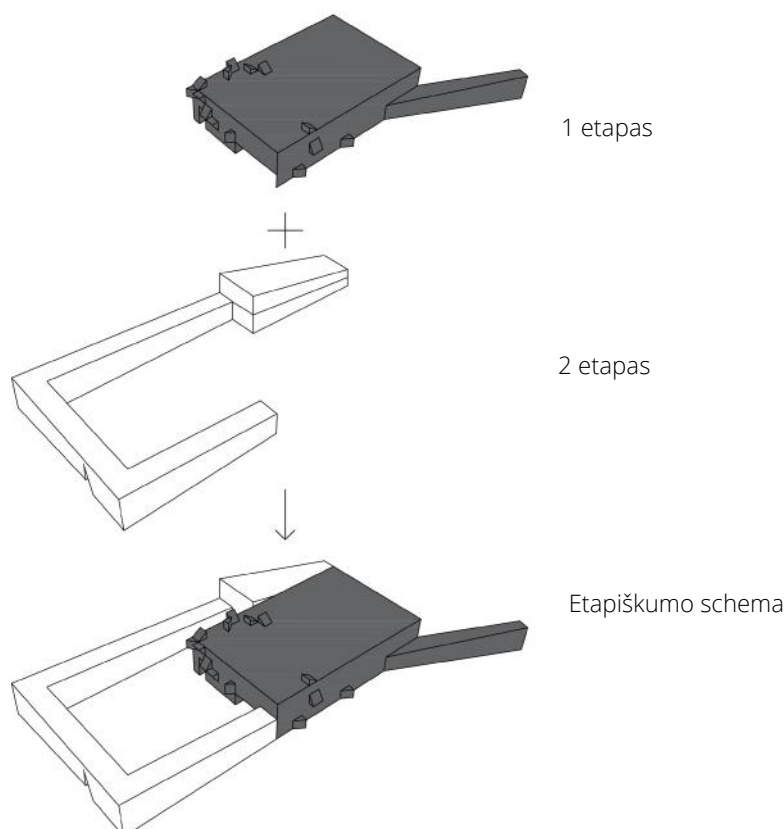
Iš kiemo per skaidraus stiklo angą juodame fasade patenkame į vestibulį, kuris yra svarbi tiek paties menų centro ašis, jungianti lauko ir vidaus ekspozicijas, vedanti link galerijų ir ekspozicijų erdvių, tiek miesto urbanistiniame kontekste, kaip jungtis tarp kvartalo gatvių ir Nevėžio Senvagės parko. Vestibulius, esant poreikiui virsta lanksčia erdve, skirta laikinoms ekspozicijoms ir renginiams. Ši erdvė paprastai ir aiškiai veda lankytoją nuo pat vidinio kiemo iki jos gale įsikūrusio knygyno, į kurį numatytas atskiras įėjimas iš Kranto gatvės.

Iš vestibulio patenkame į parodų erdves. Pandusų sistema lankytoją veda ekspoziciniu ratu. Šis ekspozicinis takas prasideda nuo S. Eidrigėvičiaus ekspozicinės erdvės ir savo ratą baigia poilsio zonoje – kavinėje. Insoliacija reguliuojama užuolaidų pagalba.

Vertikaliais ryšiais – liftais ir laiptais pakylame į antro aukšto erdves. Vienas iš liftų jungia sales: pirmame aukšte Stasio Eidrigėvičiaus ekspozicinę erdvę ir antrame aukšte laikiną parodų erdves.

Projekto įgyvendinimo etapiškumas

Stasio Eidrigėvičiaus menų centro rekonstrukcija numatoma dviem etapais: pirmu etapu projektuojama kino teatro „Garsas“ rekonstrukcija, praplečiant pastato tūrį ir įrengiant pagrindines ekspozicines erdves bei kitas reikalingas patalpas, siekiant autonomiško pastato funkcionavimo. Patalpos nr. 13 funkcija pirmame etape – archyvas ir archyvo dirbtuvės. Įgyvendinus antrąjį etapą ši erdvė tampa holu, o archyvas perkeliamas į antro etapo patalpas nr. 04 ir 05. Formuojamas bendras archyvas, aptarnaujantis viso pastato ekspozicines erdves. Patekimas į pastatą numatomas iš aikštės prie Respublikos gatvės ir nusidriekusio įėjimo iš Kranto gatvės. Antru etapu projektuojamas stiklo vitrinų tūris – ekspozicinis ratas, kuris apjuosia ir sukuria vidinį kiemą, priartėdamas prie Respublikos gatvės suformuoja gatvės užstatymo liniją.

Eksploatavimas ir logistika

Menų centro sklype numatomos 42 antžeminės parkavimo vietos, dviračių stovai prie Kranto gatvės ir vidiniame pastato kieme.

Pastatą aptarnaujantis transportas į archyvo patalpas patenka Topolių alėja iš Respublikos gatvės ir iš Kranto gatvės, nesikerta su lankytojų srautais. Krovinių pristatymas į kavinę numatomas iš Respublikos gatvės per pietinę fasado pusę.

Lankytojai į menų centrą patenka iš Respublikos gatvės per vidinį kiemą arba per antrąjį įėjimą – knygyną iš Kranto gatvės. Personalui numatytas atskiras įėjimas ir laiptinė iš šiaurės rytų pusės. Pėsčiųjų srautai turi tiesioginį ryšį tarp Respublikos ir Kranto gatvių.

LT

Menininko Stasio Eidrigėvičiaus menų centro įkūrimo vieta - kultūrinių ir rekreacinių ašių sankirta. Naujai suformuota viešoji erdvė – vidinis menų centro kiemas - viešųjų erdvių tinklą papildantis elementas, skirtas menų centro lauko ekspozicijai, meno projektams ir lanksti erdvė miesto gyventojų reakcijai.

Pastatu kuriame ašį – urbanistinę viešąją erdvę, kuri prasideda įėjimu iš Respublikos gatvės į kiemą – viešąją erdvę, tęsiasi meno centro ašine erdve ir pasiekia Kranto gatvę, taip pabrėžiant ryšį su Nevėžio Senvagės parku.

Formuojamas perimetrinis užstatymas, pagrindinis Respublikos gatvės fasadas atkuria užstatymo liniją. Atsižvelgiant į Kranto gatvės užstatymą, gretimybes ir nuotaiką, projektuojamas ištiesęs tūris savo pasisukimo kryptimi atitraukiantis nuo gretimų sklypo pastatų (archyvo pastato bei medinio gyvenamojo namo), stoja greta buvusio Konservų fabriko statinių, kontrastuodamas savo fasado siluetu.

Nuo Respublikos gatvės pasitinka balto rūko užuolaida – perimetru nusidriekęs ekspozicijos takas. Plyšys. Stebėtojas įsileidžiamas į kiemo pasaką. Juodas pastato tūris įtraukia ir veda meno erdvėmis, fantazijomis, laiptais, kol juodas baubas paleidžia į gatvės šurmulį.

Pastato netikėtumas kuriamas potyrių ir nuotaikų daugiasluoksniškumu, stiklo perimetras pridengtas užuolaida, plyšys įleidžiantis į kiemą intriguoja ir atveda prie netikėto architektūrinio darinio – tamsaus menų centro pastato-baubo, kurio juodas čiuptuvas sukuria ryšį tarp kvartalo gatvių, viešųjų erdvių ir meno centro. Pastatas kuria daug skirtingą nuotaiką keliančių rakursų – lengvas skaidrus, baltas takas, praskleistas plyšys – Respublikos gatvė, juodas ištiesęs tūris - Kranto gatvė, uždaras perimetras su kartais praregimais aplinkinių gatvių ir pastatų fragmentais – vidinis ekspozicijų kiemas.

Iš kiemo per skaidraus stiklo angą juodama fasade patenkame į vestibulį, kuris yra svarbi tiek paties menų centro ašis, jungianti lauko ir vidaus ekspozicijas, tiek miesto urbanistiniame kontekste. Vestibulis, esant poreikiui virsta lanksčia erdve.

Iš vestibulio patenkame į parodų erdves. Šis ekspozicinis takas prasideda nuo S. Eidrigėvičiaus ekspozicinės erdvės ir savo ratą baigia poilsio zonoje – kavinėje.

Skaidrų pastato tūrį kuria stiklo vitrinos, pridengtos balta užuolaida, kuri suteikia galimybę kurti interaktyvią ekspoziciją matomą tiek gatvės praeiviui, tiek vidinio kiemo žiūrovui, įėjimo plyšį akcentuoja spalva, vidinis juodas grubios kintančios faktūros tūris padengtas poliuretano putomis su apsauginiu UV sluoksniu.

Stasio Eidrigėvičiaus menų centro rekonstrukcija numatoma dviem etapais: pirmu etapu projektuojama kino teatro „Garsas“ rekonstrukcija, praplečiant pastato tūrį. Antru etapu projektuojamas stiklo vitrinų tūris – ekspozicinis ratas ir likusios reikalingos parodų erdvės, administracija.

EN

Stasis Eidrigėvicius Art Center is located at the crossing of cultural and recreational axis, giving birth to a new flexible public space for indoor and outdoor exhibitions, art projects and recreational activities of local citizens.

The art center is interpreted not only as a cabinet – displaying existing content – but also a gathering space with social relevance and a place of cultural production.

Volumetric scenario connects the indoor and outdoor space, two opposite streets, allows a visitor to access and circulate within the exhibition space offering various experiences.

The building blends into the existing urban grid between Respublikos and Kranto streets.

Art center spaces are created by two different volumes. A white transparent volume creates a loop around the inner yard. An opening in the façade gives a visitor a glimpse of a dark monster hiding inside. The building fosters imagination and invites a visitor to observe.

The building comprises two levels of open exhibition space. The two volumes of the art center form the exposition loop. The exposition starts at the dark building which hosts S. Eidrigėvicius permanent collection and temporary exhibition spaces. From the main gallery the visitor enters the transparent building volume. It goes around the inner yard and leads back to the main lobby. The galleries feature large windows which draw the surroundings into the exhibition space. The building offers various different perspectives of the indoor spaces.

Each of the building's architectural components are differentiated through the use of contrasting materials. A polyurethane spray system is applied on the dark volume, the very rough surface is finished with an UV protective coating. The transparent façade is formed by curtain wall system.